

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال- افغانستان
۰۹ اپریل ۲۰۱۸

در افغانستان چه می گذرد؟

۳۹۷

۱۶ درصد کودکان کارگر، مورد اذیت و آزار جنسی قرار می گیرند:

کمیسیون نامستقل «حقوق بشر» در تازه ترین گزارش خود در باره وضعیت کودکان کارگر در سرزمین اشغالی افغانستان نوشته است که نزدیک به شانزده درصد این کودکان مورد اذیت و آزار جنسی قرار گرفته که بیشتر از ۴۰ درصد این آزار ها از نوع تماس بدنی می باشد. به گفته این نهاد بیکاره و بی کفایت، ۴۰ درصد کودکان کارگر با فشار و تهدید روبه رو می باشند، ۳۳ درصد آنها در جریان کار لت و کوب می شوند و بیشتر از ۲۸ درصد نیز مجبور به کار هایی می گردند که بالاتر از توان و انرژی آنها می باشند. بیش از ۹۰ درصد کودکان کارگر نزدیک به ۴۰ ساعت در هفته کار با مشقت و طاقت فرسا در بدل معاش اندک و ناچیز انجام می دهند. در این گزارش آمده است که اضافه از ۶۰ درصد کودکان کارگر روزانه بیشتر از ۷ ساعت کار می کنند که از این میان بیشتر از ۱۰ درصد آنها در برخی از ساعات شب نیز مشغول کار های شاقه و سخت اند.

وزارت نام نهاد کار و امور اجتماعی دولت پوشالی می گوید که بنابر آمار رسمی بیش از یک میلیون و دوصد هزار کودک در افغانستان کار می کنند و بیش از سه میلیون کودک در این کشور فقیر و زخمی زیر خط فقر به سر می برند و با کمترین امکانات، زندگی سخت را می گذرانند.

جالب اینجاست که در گوشه ای از این گزارش، این کمیسیون نامستقل با بسیار پر رویی و دیده درائی می گوید که ۵۶ درصد از کودکان کارگر از کارشان راضی می باشند و ۴۳ درصد آنها ناراض اند!!! به این حساب می خواهد بگوید که در حقیقت امر کار کودک مشکلی ندارد، مشکل اینجاست که باید صاحب کار با کودک برخورد «انسانی» داشته باشد!!! طرح چنین موضوعی در این گزارش نه تنها نهایت سرسپردگی و پوشالی بودن این کمیسیون نامستقل را به نمایش می گذارد، بلکه حماقت دست اندرکاران آن را نشان می دهد، چراکه اگر واقعاً و ماهیتاً چنین کمیسیونی از حقوق بشر دفاع می کرد، هرگز از رضایت یا عدم رضایت کار کودک گزارش نمی داد، بلکه به صورت کامل هر نوع کار کودک را مردود و غیر انسانی و بیشرفانه می دانست. ما نباید هرگز به چنین کمیسیون های ساختگی و جعلی باور داشته باشیم.

از زمان ایجاد کمیسیون نامستقل «حقوق بشر» تاکنون، این کمیسیون هرگز کوچکترین گزارشی از جنایت، بربریت و شناعة امپریالیست های اشغالگر غربی به سرمداری امپریالیزم امریکا علیه توده های بیچاره و ستمدیده ما به نشر نرسانده و هرگز از وحشت و دهشتی که نیرو های اجیر و قراردادی دولت پوشالی علیه خلق ما به راه انداخته، گزارشی تهیه نکرده است، هرگز از شناعة و جنایت فجیع طالبان جیره خوار و جنایتکار و داعشی های خونریز و وحشی تصویر درستی ارائه نکرده است. این کمیسیون بیکاره و جعلی فقط وظیفه گرفته که وقتاً فوقتاً رذالت و جنایت فردی یک تعداد انسان های جاهل و کودن را که بر زنان روا می دارند، با آب و تاب انعکاس داده و نشان دهد که از «حقوق بشر» دفاع می کند، زهی حماقت و لودگی!

ماین، دشمن بی رحم و پنهان خلق اسیر ما:

از آغاز تجاوز قشون «سرخ» شوروی تا هجوم غارتگران غربی، صد ها هزار حلقه ماین در سراسر کشور جنگ زده و مستعمره ما از سوی طرف های جنگ غیر عادلانه و وحشیانه چهار دهه اخیر جابه جا گردیده است. فرش این تعداد ماین، صدها هزار افغان را یا معلول و معیوب ساخته و یا این که به کام مرگ کشیده است. با وجود سرازیر شدن صد ها میلیون دالر به منظور ماین پاک، کماکان بیشترین ساحات کشور از وجود ماین نه تنها پاک نگردیده، بلکه هر روز صد ها حلقه ماین دیگر از طرف هر سوی این جنگ ارتجاعی در ساحات مسکونی و غیر مسکونی جابه جا می گردند.

محمد شهاب، رئیس مؤسسه ماین پاک می گوید که «کشتزار های ماین ماهانه به طور میانگین ۱۸۰ قربانی می گیرد». این آمار شامل همه کسانی اند که در نتیجه انفجار ماین کشته و یا زخمی می گردند، در حالی که سال گذشته این رقم را ۱۴۲ نفر در ماه اعلان کرده بود. به اساس آمار منتشره، بعد از یمن، افغانستان اشغالی دومین کشور جهان است که بیشترین قربانیان ماین را دارد.

جنایتکاران جنگ وحشیانه جاری بی پروا و بدون درک از عواقب ناشی از کاشت ماین، روزانه صد ها حلقه ماین را در گوشه و کنار کشور جابه جا می نمایند که مطمئناً آینده خونباری را برای نسل اندر نسل توده های بیچاره ما به همراه خواهد داشت.